

[Ole Bjørn Kraft.]

det er hans Opfattelse, at i Tilfælde af, at Danmark bliver besat, vil der ikke være nogen anden Mulighed for det danske Folk end at anvende ikke-voldelige Metoder, om det ærede Medlem virkelig tror, at en illegal Kamp her i Landet, en underjordisk Kamp mod en Besættelsesmagt, alene kan føres ved ikke-voldelige Metoder med Udsigt til et Resultat, og om det ærede Medlem i det hele taget tror, at Programmet Ikke-Vold kan være et lovfæstet Program, som man saadan tilrettelægger i Almindelighed. Ikke-Voldsprogrammet er et individualistisk, et personlighedsbestemt Program. Intet Parti og intet Folk kan som Helhed stræbe efter at efterleve det. Hvis det ærede Medlem ønsker at indtage en Gandhis Plads, saa burde han gøre det som Individ, som et personlighedsbestemt Menneske, der ogsaa tager Konsekvenserne af det, men det er ikke rimeligt at føre hele denne Diskussion paa den Maade, som det her er sket. Jeg skal derfor anbefale, at man stemmer imod denne Dagsorden, der er saa virkelighedsfjern, og som ikke har noget som helst at gøre med det Forslag, der er til Behandling, og som derfor kun fortjener den Skæbne hurtigst muligt at blive taget af Bordet. Jeg skal samtidig anbefale at stemme for Hjemmeværnsforslaget i den Skikkelse, hvori det nu foreligger.

Jørgen Jørgensen: Det er da klart, at skulde Ulykken ske, at Danmark igen blev besat, saa vilde et lille Folk som vort tage alle de Midler i Brug, som et lille Folk raader over, for at værges sin Frihed. Det, at man paa Forhaand skulde tilrettelægge et saadant illegalt Arbejde, vilde jo være at slaa Bunden ud under den Kamp, der da maatte føres paa mange forskellige Omraader. Det, man vil søge at fremme gennem det Forslag, som Retsforbundet stiller her, vil man jo tværtimod, hvis noget saadant i Forvejen var forberedt og tilrettelagt, umuligt kunne publicere.

Jeg raader til, at man tager Standpunkt til Problemet om Militær eller Ikke-Militær og af hvilken Karakter, dette Militær skal være, til de rent konkrete Ting, der foreligger, og ikke afleder Opmærksomheden fra det foreliggende ved at fremsætte Forslag, som direkte vilde skade det, man egentlig tilsigter at fremme. Jeg maa derfor tilraade, at man stemmer imod det Forslag til Dagsorden, som er stillet.

Alfred Jensen: Vi erkender, at der er et Problem paa det Omraade, som det ærede

Medlem har været inde paa. Jeg har baade ved Hjemmeværnsordningens første og anden Behandling gjort opmærksom paa, at vi efter al Sandsynlighed, hvis Ulykken skulde ramme os, vilde komme til at staa i samme Situation, som vi gjorde det under den sidste Besættelse, og her har jeg nævnt, at hvis man vil ruste sig til Kamp for Friheden i en saadan Situation, saa maa man gøre det igennem Hjemmeværnsordningen. Jeg har imidlertid peget paa, at Hjemmeværnsordningen ikke er tilfredsstillende, ikke vil kunne løse de Opgaver, som man maa forvente den bliver stillet over for. Derfor er der naturligvis et Problem, men det kan ikke løses, som det er foreslaaet af det ærede Medlem Hr. Starcke i hans Forslag til Dagsorden. Det er jo ganske givet, at hvis vi kommer i en saadan Situation, saa klares Frihedskampen ikke med passive Metoder.

Det ærede Medlem var saa venlig i sin Formulering at henvise til Erfaringerne fra Besættelsestiden, men Erfaringerne viste jo, at passiv Modstand ikke var tilstrækkelig, at der maatte aktiv Modstand og faktisk ogsaa voldelige Metoder til.

Man kan selvfølgelig spørge sig selv, hvorfor det ærede Medlem har haft saa travlt i denne Omgang baade i Gaar og i Dag med vort Lands Forsvar. Jeg tror, det hænger sammen med, at det ærede Medlems Parti var noget længe om at komme med under sidste Besættelse og derfor ikke ønsker at komme i samme Situation, hvis Ulykken skal ramme os igen. Det er sikkert Forklaringen paa Hastværket. Det ærede Medlem ønsker ikke at komme bagefter, hvis det kommer til at se sort ud for vort Land igen.

Jeg skal sige, at vi ikke kan stemme for det stillede Forslag til Dagsorden, og jeg vil samtidig benytte Lejligheden til, ligesom andre Ordførere har tilkendegivet deres Stilling, at udtale, at vi ved den endelige Afstemning om Forslaget vil stemme imod Ordningen, fordi den ikke tilfredsstiller de Krav, der maa stilles til et virkelig effektivt folkeligt Forsvar af vort Land.

Starcke: Med stor Glæde har jeg bemærket, at praktisk talt alle Partiernes Ordførere indrømmede, at der er et Problem her, og at de stiltiende indrømmede, at det var et Problem; de ikke havde gennemtænkt, og at den højtærede Forsvarsminister oven i Købet indrømmede, at det var et Problem, som bør tages op. Jeg maa derfor nok have Lov til at spørge: Paa hvilken Maade skal det Spørgsmaal tages op? Dertil svarer de andre ærede Ordførere, at det kan man ikke gøre igennem en Kommission, for det vil